

Jméno: Lukáš Polčák

Obor: Geografie-Anglická filologie

Studium: bakalářské, 3. ročník

Země pobytu: VELKÁ BRITÁNIE

Instituce: University of Manchester

Typ mobility: studijní pobyt Erasmus+

Období výjezdu: LS 2019

'I swear down I had mint good time in Manchester. I am buzzin' I spent some time there, mate'¹

„Kde jsem to sakra přijel?“, to byla první moje myšlenka, když jsem stál na vlakovém nádraží na letišti v Manchesteru. Pršelo, bylo poměrně chladno a obloha naprosto zatažená. Anglie je tímto počasím pověstná, co mě tam tedy přitáhlo?

Příjezd do Anglie s chladným a deštivým uvítáním

¹ Dialekt Manchesteru, volně přeloženo jako „Přísahám, že jsem se měl v Manchesteru zatraceně dobře. Jsem fakt šťastný, že jsem tam strávil nějaký čas, kámo.“

Vždy jsem věděl, že bych chtěl strávit nějaký čas v Anglii a objevovat. O programu Erasmus+ jsem slyšel dříve, ale stále jsem to odkládal s výmluvami, že si nechci narušovat studium a že stejně nemáme žádnou smlouvu s anglickou univerzitou a že to teda vlastně ani nejde. Až na konci druhého ročníku jsem se nějak odhodlal, že se tam nějak dostanu, a to se mi podařilo skrz katedru rozvojových studií, jejichž smlouva byla právě Geography/Earth Sciences.

Nic tedy není nemožné, pokud se chce člověku do toho trochu aktivně zapojit. Navíc máme na katedře geografie výborného koordinátora, který vám s celým procesem rád pomůže.

O Manchesteru jako městu se říká, že se nejedná o příliš pěkné město vzhledem k jeho průmyslové historii a sérii bombových útoků, které zničily celou řadu památek. Nicméně, označení jako „hidden gem“, volně přeloženo jako „skrytý drahokam“ je výstižné. Památky a zajímavé věci je třeba trochu aktivně hledat, jelikož mnohdy nejsou na první pohled vidět. Černá a stará budova může být uvnitř jedním z klenotů města, jelikož některé budovy absorbovaly znečištění z průmyslových let. Dnes se jedná však o značně multikulturní město plné studentů, života a kultury.

Na univerzitě je studium v jistých ohledech odlišné. Výuka probíhá převážně formou přednášek, které byly však v mém případě povinné a očekává se čtení zadané četby v průběhu semestru. Výhodou je, že nahrávky přednášek jsou dostupné na internetu, což usnadňuje opakování. Zkoušky jsou velmi odlišné. Celý proces je oproti našemu systému více striktní a oficiální. V jedné místnosti je asi deset pověřených lidí, kteří dohlíží na průběh zkoušky. Musíte odevzdat mobil a veškeré věci, poté vás čeká vyplnění celé řady formulářů. Celkově ale univerzita poskytuje neskutečné možnosti, ať už mluvíme o počtu studentských spolků, které mají celou jednu velkou budovu jen pro svůj provoz. Také knihovna poskytuje přístup ke všemu, co váš může zajímat, od starobylých řeckých váz až po nejmodernější publikace a články. Ve většině případů ani do knihovny fyzicky nemusíte, jelikož spousta knih je v online podobě.

Co se týče obsahu předmětů, předměty jsou v Manchesteru pojaty uceleněji a lépe zasazeny do kontextu celé disciplíny. Nenarazíte často na předměty typu „hydrologie“ nebo „pedologie“, ale třeba předmět, který jsem já absolvoval s názvem „Dynamic Earth“. Předmět se zabýval vybranými rizikovými jevy v krajinné sféře skrz které se objevovaly různé fyzicko-geografické procesy. Jednou z přednášek byly povodně, které představovaly hydrologii a meteorologii. Další z přednášek byla na téma vymírání lesů (forest dieback), která propojovala biogeografii a klimatologii se zřetelem na klimatickou změnu. Ostatní témata byla například antropocén, požáry („wildfires“), radioaktivní znečištění nebo svahové pohyby. Každá z přednášek tedy načala jistou subdisciplínu fyzické geografie na konkrétním příkladu z praxe. Na všech přednáškách i poté u zkoušky bylo zdůrazňováno, jak ten konkrétní problém zapadá do celého systému a jaké jsou možné interakce s dalšími složkami krajinné sféry. Jinými slovy, jak povodně ovlivňují půdy, svahové procesy nebo jak ovlivňuje vymírání lesů klimatickou změnu a jak to následně může klimatická změna dále urychlit vymírání lesů, což v anglosaské literatuře označují jako „positive feedback“, neboli pozitivní zpětná vazba. Předměty se obecně usilují o to, abyste získali tenhle způsob uvažování než konkrétní kategorizování a popisování.

Zpočátku to byl pro mě nezvyk, jelikož zkoušky jsou minimálně z 50 někdo i 100 % formou esejí. Dostanete obvykle čtyři problémy či otázky, vyberete si jednu nebo dvě a na ty napíšete během dvou hodin esej. Napřed jsem nevěděl, jak se na tento způsob zkoušení učít, ale nemusí to být tak strašné, jak to může vypadat. Pokud rozumíte základním principům vybrané problematiky a dokážete to nějak aplikovat, není až takový problém napsat nějakou tu esej, ve které něco zabere úvod a závěr. Co však v tomhle případě moc nefunguje, je takové to biflování, kdy si rychle něco zapamatujete s tím, že tam „něco napíšu, nějaký kus informace si přeci zapamatuji, abych prošel“. Co se mi ale příliš nelíbilo je, že je vyžadováno, abyste zahrnuli v esejích nějakým způsobem citace zdrojů, abyste nějakým způsobem dokázali, že jste četli něco více než základní literaturu.

Na to ale, jak jsem byl poučen zkušenějšími studenty, není třeba číst tisíce akademických článků, ale mnohdy postačí přečíst abstrakt, případně úvod a závěr a použít to na vhodném místě, což nezabere týdny času, když se nad tím člověk zamyslí.

Systém školy má bezpochyby své výhody i nevýhody. Na jednu stranu se neučíte vše stejně podrobně, ale rozhodně vás systém nutí, abyste se dívali na všechny texty kriticky a uceleně v kontextu celé disciplíny. Obvykle nemusíte třeba znát konkrétní čísla nebo informace, kategorizace, ale očekává se, že jste schopní jisté syntézy informací, tedy že rozumíte procesům, které za vším stojí a jaký mají vliv na další sféry. Tyhle principy je poté vhodné doložit nějakým konkrétním výzkumným akademickým článkem.

To bylo k té akademické stránce pobytu, nyní ale k té nejlepší části a to jsou lidé a cestování. Erasmus+ vám rozšíří obzory a potkáte obrovské množství lidí. V Manchesteru jsem poznal prakticky lidi z celého světa – od Malajsie, Japonska až po Spojené státy a Argentinu. V tomhle mi ještě dopomohlo členství v International Society, která je v Manchesteru v kontextu Anglie poměrně jedinečná. Pořádá celou řadu událostí, kde můžete potkávat nové lidi. Já jsem se postupně stal pravidelným účastníkem středních a pátečních setkání, které byly dobrým odpočinkem po dnu dlouhých přednášek. Můžete si zahrát deskové hry, dát si čaj nebo si jen zkrátka povídat s lidmi z celého světa. Rovněž můžete pro ni dobrovolně pracovat, čehož jsem jednou využil a skrz tenhle spolek jsem se dostal do místní základní školy v Manchesteru, kde jsem spolu s ostatními mezinárodními studenty představoval naši zemi.

Celkově je Erasmus+ neskutečná příležitost, která stojí za to i když byste kvůli tomu měli prodlužovat studium. Naše percepce programu může být jako finančně náročná aktivita a pomysleme si „no ale vždyť mi to stipendium pokryje maximálně 40 % nákladů“. Nicméně, když jsem se bavil s lidmi mimo Evropskou unii, například Američany, ti byli v šoku, že jsme v Evropě za tyhle výjezdy v podstatě „placeni“. Mnozí z nich si vzali půjčku ve výši tisíců dolarů, aby vůbec mohli někde v zahraničí strávit jeden semestr. Proto si myslím, že je velká škoda toho nevyužít. Také jsem dříve hledal výmluvy, ale nikdy není pozdě, i pokud jste aktuálně v posledním ročníku. Tahle mobilita umožňuje poznat zemi v celé její kráse, jelikož tam žijete delší dobu v kontrastu s dovolenou na týden. Mimo to se rozhodně člověk zlepšuje v jazyce dané země a mnohdy se naučí trochu vařit, což byl můj případ díky absenci jakéhokoliv ekvivalentu naší menzy.

Závěrem bych chtěl vyvrátit, že Erasmus+ je jen pár měsíců, po kterých se vše zase vrátí do starých kolejí. Podle mého názoru je to teprve začátek. Projdete jistým osobnostním rozvojem, osamostatníte se a nebudete mít sebemenší strach z cestování nebo komunikace v cizím jazyce. Sice již jsem v tuhle chvíli odjel z Anglie, ale již plánujeme se studenty z celého světa společné cesty ať už do našich či úplně jiných zemí. V říjnu máme v plánu se setkat na jihu Francie a někdy v průběhu vánoc naopak možná někteří zamíří do Prahy, kde jim budu dělat já „průvodce“. Dohodli jsme se, že budeme usilovat minimálně o setkání jednou ročně, tzv. „annual trips“. V budoucnu bychom také chtěli zamířit za kamarádem do Malajsie, kde máme již v tuhle chvíli zařízenou stravu a ubytování u jeho prarodičů.

Po tomhle všem můžu Erasmus+ jen doporučit a nevidím důvod, proč to nezkusit. Možná člověka čeká dost papírování a může to stát nějaké peníze, záleží, do které země pojedete, ale rozhodně toho nebudete litovat a po skončení budete chtít jet znovu. Je třeba si uvědomit, že můžete strávit semestr zdarma na prestižní anglické univerzitě, na které je jinak poměrně dost vysoké školné. Je to jednak zážitek, ale i zajímavé zpestření životopisu. Navíc jak jsem již zmínil, jste za to ještě v podstatě placeni. Takové privilegium všichni nemají a mnozí si na to berou studentské půjčky.

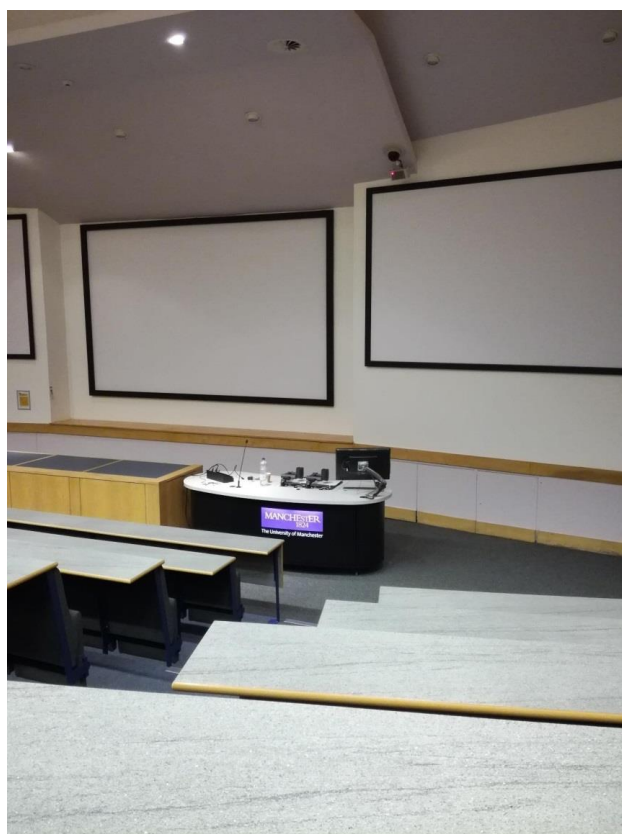
Podání přihlášky na Erasmus+ je mimo jiné velmi jednoduché a vše vyřešíte online. Pokud jsem vás přesvědčil, tak nezapomeňte, že to není jen o studiu. Zkuste se zapojit do studentských spolků, navazovat kontakty z celého světa, cestovat a vytěžit z toho maximum.

Obr. 1: Hlavní kampus University of Manchester

Obr. 2: Radnice v Manchesteru

Obr. 3: Když dorazíte na přednášku o něco dříve...

Obr. 4: Projekt RocketWorld pro studenty základních škol v Anglii

Obr. 5: Jedna z událostí v sídle International Society

Obr. 6: Znamé anglické telefonní budky

Obr. 7: Zkouška různých druhů čaje

Obr. 8: Tradiční anglický odpolední čaj, snaha být alespoň jednou pravi „posh“ angličané

Obr. 9: Anglická snídaně

Obr. 10: Den svatého Patrika – jeden den v roce, kdy Anglie trochu připomíná Irsko

Obr. 11: Evropan a Američan ochutnává pálivou čínskou kuchyni s komentářem studentů z Hong Kongu a Číny

Obr. 12: Japonský večer v International Society

Obr. 13: Noční život v Manchesteru

Obr. 14: Tato fotka asi nejvíce vystihuje počasí, kdy díky silnému větru prší ze všech stran

Obr. 15: Yorkshire Dales – Bolton Abbey

Obr. 16: Hrad v Lancasteru – méně známá destinace, nicméně velmi dobře zachovalý hrad

Obr. 17: Haworth

Obr. 18: Chester – malebné městečko plné této tudorovské architektury

Obr. 19: Chester – pán tvrdil, že zná pozdrav v každém jazyce, s češtinou se tam prý za léta praxe nesetkal, tak má nyní další jazyk do sbírky

Obr. 20: Anglické katedrály – něco pro zájemce o architekturu, historii nebo Harryho Pottera

Obr. 21: Liverpool – město hudby

Obr. 22: Festival Jorvik – každoroční ukázka vikingské kultury v Yorku

Obr. 23: Bath – město, které si zachovalo hodně aspektů z doby, kdy se usadili v Anglii římané

Obr. 24: Lake District

Obr. 25: Oxford

Obr. 26: Edinburgh

Obr. 27: Anglický tajemný až strašidelný venkov

Obr. 28: Výprava do Peak District v extrémním počasí, přístřešek nalezen asi po třech hodinách hledání v podobě malé jeskyně

Obr. 29: Pleasure Beach v Blackpoolu